

Valitus, jonka Autoridad Portuaria de Bilbao on tehnyt 22.2.2023 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao v. komissio, 14.12.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Autoridad Portuaria de Bilbao (edustajat: asianajajat D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja X. Codina García-Andrade)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava kolmessa valitusperusteessa esitetyistä syistä ja kyseisessä tuomiossa on todettava olevan oikeudellinen virhe
- asia on ratkaistava aineellisesti perussäännön 61 artiklan ja työjärjestyksen 170 artiklan nojalla siten, että Autoridad Portuaria de Bilbaon ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä vaatimus riidanalaisten päätösten kumoamisesta hyväksytään
- komissio on velvoitettava korvaamaan Autoridad Portuaria de Bilbaon oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että nyt vireillä olevassa unionin tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste:

Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa on SEUT 107 artiklan ensimmäisen kohdan virheelliseen soveltamiseen perustuva oikeudellinen virhe, koska siinä hyväksyttiin se, että komissio ei arvioinut Biskajan maakunnan verovapautusta (Exención Fiscal de Bizkaia) monitahoisena kokonaisuutena, kun se totesi tämän merkitsevän etua.

Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteensa tueksi, että unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnissa, joka johti päätelmään siitä, ettei kyse ole monitahoisesta toimenpiteestä, tukeudutaan yksinomaan muodollisiin perusteluihin, vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on edellytetty aineellista arviointia.

Toinen valitusperuste:

Valituksenalaista tuomioita rasittaa valittajan mukaan SEUT 107 artiklan, asetuksen 2015/1589⁽¹⁾ ja sitä tulkitsevan oikeuskäytännön – kun niitä kaikkia luetaan yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan, SEUT 296 artiklan sekä perusoikeuskirjan 41 artiklan kanssa – virheelliseen soveltamiseen perustuva oikeudellinen virhe, koska siinä katsotaan, että komission ei tarvitse suorittaa käytettävissä olevien tietojen kattavaa arviointia, jos on selvää, että tukiohjelmalla on yksi ainoa edunsaaja.

Valittaja väittää toisen valitusperusteensa tueksi, että se, että Biskajan maakunnan verovapautuksella on yksi ainoa edunsaaja (Autoridad Portuaria de Bilbao) on yleisesti tunnettu seikka, joka vahvistetaan Espanjan oikeusjärjestyksessä. Tällaisessa tapauksessa komission olisi pitänyt suorittaa käytettävissä olevien tietojen kattava arviointi, vaikka toimenpidettä voidaan pitää asetuksessa 2015/1589 tarkoitettuna tukiohjelmalla. Tämä käy valittajan mukaan ilmi oikeuskäytännön, jossa hyväksytään se, ettei komissio suorita tällaista arviointia, alkuperäisestä tarkoituksesta, tulkittuna SEU 4 artiklan 3 kohdan, SEUT 296 artiklan ja perusoikeuskirjan 41 artiklan valossa.

Kolmas valitusperuste:

Valituksenalaista tuomiota rasittaa valittajan mukaan SEUT 108 artiklan ja asetuksen 2015/1589 – luettuna yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa – virheelliseen soveltamiseen perustuva oikeudellinen virhe, koska siinä katsotaan, että komission velvollisuudet ovat yhteistyömenettelyssä vähäisemmät kuin tutkintamenettelyssä.

Valittaja väittää kolmannen valitusperusteensa tueksi, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa todetaan mitenkään perustelematta, että asetuksen 2015/1589 21 artiklassa tarkoitettussa yhteistyömenettelyssä jäsenvaltiolla on heikommat takeet kuin tutkintamenettelyssä. Tästä syystä se väittää sekä yhtäältä asetuksen 2015/1589 21–23 artiklan sanamuodon että toisaalta SEUT 108 artiklan, johon asetuksessa 2015/1589 tarkoitettu yhteistyömenettely perustuu, ja SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatteen läheisen yhteyden vuoksi on katsottava, että komission olisi pitänyt arvioida jäsenvaltion toimittamat tiedot.

(¹) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetukset (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
28.2.2023 – Virgilijus Valančius v. Lietuvos Respublikos vyriausybė**

(Asia C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Virgilijus Valančius

Vastaaja: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellytetäänkö Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 254 artiklassa, luettuna yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 2 kohdan kanssa, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen jäsenet valitaan henkilöistä, "joiden riippumattomuus on kiistaton ja jotka ovat päteviä korkeaan tuomarin virkaan", että ehdokas Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen nimitystä varten valitaan Euroopan unionin jäsenvaltiossa yksinomaan ammatillisen pätevyyden perusteella?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen käytäntö, jossa tietyn ehdokkaan valinnan avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltion hallitus, joka on vastuussa ehdokkaan esittämisestä Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin tehtävään nimittämistä varten, perustaa ehdokkaiden arviointia varten riippumattoman asiantuntijaryhmän, joka haastateltuaan kaikkia ehdokkaita laatii heistä luettelon, jossa ehdokkaat on pantu paremmuusjärjestykseen, etukäteen vahvistettujen selkeiden ja objektiivisten valintakriteerien perusteella ja etukäteen ilmoitettujen edellytysten mukaisesti esittää hallitukselle ehdokasta, joka on asetettu kyseisessä luettelossa ensimmäiselle sijalle ammatillisen pätevyytensä perusteella, mutta hallitus esittää nimitettäväksi Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomariksi toista ehdokasta kuin sitä, joka on paremmuusjärjestykseen perustuvassa luettelossa ensimmäisellä sijalla, yhteensopiva sen vaatimuksen kanssa, että tuomarin riippumattomuuden on oltava kiistaton, ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 254 artiklassa, luettuna yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 2 kohdan kanssa, tuomarin tehtävälle asetettujen muiden vaatimusten kanssa, kun otetaan huomioon se seikka, että tuomari, joka on saatettu nimittää lainvastaisesti, saattaa vaikuttaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisuihin?